

Daniels Bog - Nummer et hundrede og ti

Roms tredobbelte alliance: En afdækning af den profetiske betydning af basunerne i Johannes' Åbenbaring

Jeff Pippenger

2024-03-01

Islams første og andet ve i Johannes' Åbenbarings niende kapitel repræsenterede den dom, som blev bragt over Rom. William Miller havde kaldt basunerne „de særlige domme“, som blev bragt over Rom, men Miller kunne ikke se det moderne Rom som den trefoldige alliance, der fører verden til Harmagedon. Uriah Smith erkendte, at basunerne repræsenterede Guds dom over Rom, og at den femte og sjette basun (det første og andet ve) var domme over den katolske kirke.

„Til en udlægning af denne basun vil vi atter hente stof fra hr. Keiths skrifter. Denne forfatter siger med sandhed: 'Der er næppe så ensartet en enighed blandt fortolkere om nogen anden del af Åbenbaringen som med hensyn til anvendelsen af den femte og sjette basun, eller det første og andet ve, på saracenerne og tyrkerne. Det er så indlysende, at det næppe kan misforstås. I stedet for at et vers eller to betegner hver af dem, er hele det niende kapitel i Johannes' Åbenbaring, i lige store dele, optaget af en beskrivelse af dem begge.』

„Det romerske imperium gik tilbage, ligesom det opstod, ved erobring; men saracenerne og tyrkerne var de redskaber, ved hvilke en falsk religion blev svøben over en frafalden kirke; og derfor kaldes de, i stedet for at den femte og sjette basun, ligesom de foregående, alene betegnes ved dette navn, veer.“ Uriah Smith, Daniel and Revelation, 495.

Det, som Miller og Smith ikke erkendte om basunerne som Guds dom over Rom, var, at disse domme blev fremkaldt ved håndhævelsen af soldyrkelsen. I året 321 udstedte Konstantin den første søndagslov, og ni år senere flyttede han hovedstaden fra byen Rom til byen Konstantinopel og indledte således det romerske riges opløsningsproces. I Daniel kapitel elleve skulle det hedenske Rom herske suverænt i en „tid“, hvilket repræsenterede de tre hundrede og tres år fra slaget ved Actium i året 31 f.Kr. indtil året 330, da Konstantin delte riget i Vesten og Østen.

Han skal trænge fredeligt ind selv på provinsens fedeste steder; og han skal gøre det, som hans fædre ikke har gjort, ej heller hans fædres fædre; han skal sprede iblandt dem bytte og rov og rigdomme; ja, han skal udtænke sine anslag mod fæstningerne, dog kun for en tid. Daniel 11:24.

I løbet af disse tre hundrede og tres år var Romerriget i det væsentlige uovervindeligt, men da hovedstaden først var blevet flyttet mod øst, var evnen til at styre et så mægtigt rige ikke længere til stede. Konstantin forsøgte at opretholde kontrollen ved at dele riget mellem sine tre sønner, men det bidrog blot yderligere til opløsningen af det tidligere imperium.

Da pavedømmet besteg jordens trone i året 538, blev der på det tredje koncil i Orléans vedtaget en søndagslov. Således begyndte Muhammed i året 606 sin profetiske tjeneste og repræsenterede symbolsk den basun, som historikerne betegner som „en svøbe over en frafalden kirke“. Historien

om det første og det andet ve, som begyndte med Muhammeds tjeneste i året 606, blev afsluttet den 22. oktober 1844, da den syvende basun lød.

Det andet ve er forbi; og se, det tredje ve kommer snart. Og den syvende engel blæste; og der lød høje røster i himlen, som sagde: Denne verdens riger er blevet vor Herres og hans Salvedes, og han skal herske i al evighed. Åbenbaringen 11,14-15.

I løbet af de to første Veers historie blev Konstantinopel, det østlige Roms hovedstad, erobret i 1453, og det pavelige Rom i vest blev påført sit dødelige sår i 1798. „En frafalden kirkes svøbe“ havde styrtet både det civile og det religiøse Rom. Det trefoldige forbund i det moderne Rom fuldbyrdes ved den snart kommende søndagslov i De Forenede Stater.

„Protestanterne i De Forenede Stater vil være de første til at række deres hænder ud over kløften for at gribe Spiritualismens hånd; de vil række over afgrunden for at slutte hånd med den romerske magt; og under indflydelsen af denne trefoldige union vil dette land følge i Roms fodspor ved at nedtræde samvittighedens rettigheder.“ The Great Controversy, 588.

På den tid vil islams tredje Ve udføre Guds dom over det moderne Rom på grund af dets håndhævelse af søndagstilbedelse, således som Han gjorde med det hedenske Rom og det pavelige Rom. Mod det hedenske Rom anvendte Han de første fire basuner for at gøre en ende på det romerske herredømme i hovedstaden i det vestlige Rom inden år 476, for efter år 476 var ingen hersker over byen af romersk afstamning. I 1453 bragte islams femte basun det romerske herredømme i det østlige Rom til ophør. I 1798 blev det pavelige herredømme over den tidligere tidobbelte opdeling af Europas nationer bragt til ophør i historien om islams sjette basun. Tilintetgørelsen af Roms civile rige, både i vest og øst, og af Roms religiøse rige blev fremkaldt som følge af håndhævelsen af den hedenske soldyrkelse.

“De Forenede Staters folk har været et begunstiget folk; men når de indskrænker religionsfriheden, opgiver protestantismen og giver pavedømmet støtte, vil deres skylds mål være fuldt, og ‘nationalt frafald’ vil blive indført i himlens bøger. Resultatet af dette frafald vil være national undergang.” Review and Herald, 2. maj 1893.

Profetiens tredobbelte anvendelse fastslår den endelige opfyldelses karakter på grundlag af de to første opfyldelsers karakteristika. Den 11. september 2001 indtraf det tredje Ve i historien. Det var oprindeligt indtruffet den 22. oktober 1844, for det tredje Ve er den syvende basun, og den basun begyndte at lyde på det tidspunkt. Men ligesom det gamle Israel valgte det moderne Israel oprør og fremkaldte en vandringsperiode i ørkenen i stedet for at fuldende værket. Den tredje engels besøgningstid blev derfor forsinket, indtil den begyndte igen den 11. september 2001.

“I fyrré år udelukkede vantro, knurren og oprør det gamle Israel fra Kana’ans land. De samme synder har forsinket det moderne Israels indgang i det himmelske Kanaan. I ingen af tilfældene var Guds løfter skyld i det. Det er vantroen, verdsligheden, den manglende indvielse og striden iblandt Herrens bekendende folk, som har holdt os i denne syndens og sorgens verden så mange år.” Selected Messages, bog 2, 69.

Gud forandrer sig ikke, og Han dømmer efter det tilgængelige lys. Det moderne Israel havde mere tilgængeligt lys end det gamle Israel, og vi får at vide, at „de samme synder har forsinket det moderne Israels indgang i det himmelske Kana'an“. Hvis det moderne Israel kun var blevet holdt ansvarligt for det lys, som det gamle Israel blev holdt ansvarligt for, ville det have været nok, men de havde mere lys. Derfor, hvis det var „de samme synder“, der fik „det gamle Israel“ til at vandre i ørkenen i „fyrre år“, så blev det moderne Israel ikke alene forvist til „ørkenen“ i oprøret i 1863, men de var lige så sikkert bestemt til at dø der. Deres „synder“ har forsinket den tredje engels værk indtil nu.

„Englen sagde: ‚Den tredje engel binder dem, eller besegler dem, i bundter til den himmelske lade.‘ Denne lille skare så bekymret og mærket af møje ud, som om de havde gennemgået svære prøvelser og kampe. Og det så ud, som om solen netop var stået frem bag en sky og skinnede på deres ansigter, så de så triumferende ud, som om deres sejre næsten var vundet.“ Early Writings, 88.

De samme synder, som forviste det gamle Israel for at dø i ørkenen, har forsinket den tredje engels gerning, som indtrådte den 22. oktober 1844.

"Efter at Jesus åbnede døren til det allerhelligste, blev sabbattens lys set, og Guds folk blev prøvet, således som Israels børn forud blev prøvet, for at se, om de ville holde Guds lov. Jeg så den tredje engel pege opad og vise de skuffede veje til det allerhelligste i den himmelske helligdom. Når de i tro træder ind i det allerhelligste, finder de Jesus, og håb og glæde springer på ny frem. Jeg så dem se tilbage og gennemgå fortiden, fra forkyndelsen af Jesu andet komme og gennem deres erfaring indtil tidens udløb i 1844. De ser deres skuffelse forklaret, og glæde og vished besjæler dem igen. Den tredje engel har oplyst fortiden, nutiden og fremtiden, og de ved, at Gud i sandhed har ledt dem ved sit hemmelighedsfulde forsyn." Early Writings, 254.

Den tredje engel er beseglingsenglen, og han ankom den 22. oktober 1844, men hans værk blev forsinket af de samme synder, som fik det gamle Israel til at dø i ørkenen. Forsinkelsen, som blev forårsaget af oprøret i 1863, var en forsinkelse af den tredje engels værk, og derfor er beseglingen blevet hindret og forsinket i over hundrede år.

“[4 Mosebog 32,6–15, citeret.] Herren Gud er en nidkær Gud, og dog bærer Han længe over med sit folks synder og overtrædelser i denne slægt. Havde Guds folk vandret efter Hans råd, ville Guds værk være gået fremad, sandhedens budskaber være blevet båret til alle folk, som bor over hele jordens overflade. Havde Guds folk troet Ham og været ordets gørere, havde de holdt Hans bud, ville engelen ikke være kommet flyvende gennem himmelen med budskabet til de fire engle, som skulle slippe vindene løs, så de kunne blæse over jorden, idet han råbte: Hold, hold de fire vinde, så de ikke blæser over jorden, før jeg har beseglet Guds tjenere på deres pander. Men fordi folket er ulydigt, utaknemmeligt, ugudeligt, som det gamle Israel var, forlænges tiden, for at alle må høre det sidste nådesbudskab forkyndt med høj røst. Herrens værk er blevet hindret, beseglingens tid forsinket. Mange har ikke hørt sandheden. Men Herren vil give dem anledning til at høre og omvende sig, og Guds store værk vil gå fremad.” Manuscript Releases, bind 15, 292.

Den 11. september 2001 ankom den tredje engel igen, og beseglingstiden, som havde været forsinket siden oprøret i 1863, begyndte igen. Det var islams ankomst i det tredje Ve, som også er den syvende basun, der markerer begyndelsen på beseglingstiden. Beseglingstiden begyndte med den tredje engels ankomst den 22. oktober 1844, da den syvende basun begyndte at lyde, men den basun blev hindret og forsinket.

Og den engel, som jeg så stå på havet og på jorden, løftede sin hånd mod himlen og svor ved ham, som lever i evighedernes evigheder, som skabte himlen og det, som er deri, og jorden og det, som er derpå, og havet og det, som er deri, at der ikke skulle være tid mere; men i de dage, da den syvende engels røst høres, når han skal til at basune, da skal Guds hemmelighed fuldendes, således som han har forkyndt for sine tjenere, profeterne. Åbenbaringen 10:5–7.

Den syvende engels "røst" er røsten af englen i Åbenbaringen kapitel atten, som steg ned, da New York Citys store bygninger blev styrtet i grus.

Og efter disse ting så jeg en anden engel komme ned fra himlen; han havde stor magt, og jorden blev oplyst af hans herlighed. Og han råbte mægtigt med høj røst og sagde: Faldet, faldet er Babylon den store, og det er blevet et tilholdssted for dæmoner og et fængsel for enhver uren ånd og et bur for enhver uren og forhadet fugl. For alle folkeslag har drukket af hendes utugts vredes vin, og jordens konger har bedrevet utugt med hende, og jordens købmænd er blevet rige ved overfloden af hendes overdådighed. Åbenbaringen 18:1–3.

Den mægtige engels „stemme“, som stiger ned, befaler englene at holde de fire vinde tilbage, der fremstilles som en „vred hest“, der søger at bryde løs og bringe død og ødelæggelse i sit spor.

„Guds engle udfører hans befaling ved at holde jordens vinde tilbage, for at vindene ikke skal blæse over jorden, heller ikke over havet eller over noget træ, før Guds tjenere er blevet beseglet på deres pander. Den mægtige engel ses stige op fra øst (eller solopgangen). Denne mægtigste af engle har i sin hånd den levende Guds segl, eller hans, som alene kan give liv, som kan indskrive på panderne det mærke eller den indskrift, til hvem udødelighed, evigt liv, skal gives. Det er denne højeste engels røst, der havde myndighed til at befale de fire engle at holde de fire vinde tilbage, indtil dette værk var fuldført, og indtil han skulle give kaldet til at slippe dem løs.“ Testimonies to Ministers, 445.

Engelen, som befaler de fire engle at holde vindene tilbage, er engelen i Åbenbaringen kapitel atten, som oplyser jorden med sin herlighed, og hans „stærke røst“ er den syvende engels røst.

„Og hvilken fremstilling gives der ikke i Åbenbaringen 7 til vor overvejelse og trøst og opmuntring! De fire engle får pålæg om at udføre et værk på jorden. Men han, som købte verden ved at give sig selv som dens løsesum, har nogle få udvalgte. Hvem? Dem, som holder alle Guds bud og har Jesu tro.

„Johannes' opmærksomhed blev henledt på en anden scene: 'Og jeg så en anden engel stige op fra øst med den levende Guds segl' (Åbenbaringen 7:2). Hvem er dette? Pagtens Engel. Han kommer fra solopgangen. Han er Solopgangen fra det høje. Han er verdens Lys. 'I ham var liv, og livet var menneskenes lys' (Johannes 1:4). Dette er den, som Esajas beskriver: 'Thi et barn er os født, en søn er os givet, og herredømmet skal hvile på hans skulder; og hans navn skal

kaldes Underfuld, Rådgiver, Vældig Gud, Evigheds Fader, Fredsfyrste' (Esajas 9:6). Han råbte som en, der havde overhøjhed over himmelens englehære, til dem, 'som havde fået magt til at skade jorden og havet', idet han sagde: 'Skad ikke jorden, ej heller havet eller træerne, før vi har beseglet vor Guds tjenere på deres pander' (Åbenbaringen 7:2, 3).“

„Her er det guddommelige og det menneskelige forenet. Befalingen gives til de fire engle om at holde de fire vinde tilbage, indtil de modtager Hans kald. Læs hele kapitlet. Råbet: »Skad ikke«, udtales af Genopretteren, Forløseren.

„Dom og vrede skulle kun holdes tilbage for en kort tid, indtil et bestemt værk var udført. Budskabet, det sidste budskab om advarsel og barmhjertighed, er blevet sinket i sit værk ved den selviske kærlighed til penge, den selviske kærlighed til bekvemmelighed og menneskets uegnet til at udføre et værk, som må udføres. Den engel, som skal oplyse jorden med sin herlighed, har ventet på menneskelige redskaber, gennem hvem himlens lys kunne skinne, og som således samarbejder om at give budskabet, i dets hellige, højtidelige betydning, det budskab, som skal afgøre verdens skæbne.“ Manuscript Releases, bind 15, 222.

Den tredje engel, som er Kristus, er også den beseglende engel, som ankom den 22. oktober 1844, men på grund af Guds folks ulydighed er hans værk med at besegle de hundrede og fireogfyrre tusind blevet forsinket indtil den 11. september 2001. Da styrtede islams tredje Ve ned New Yorks store bygninger, og beseglingsprocessen begyndte. På det tidspunkt blev nationerne „vrede, men holdt i tømme“. Den første røst i Åbenbaringens attende kapitel er den røst, som befaler de fire engle at holde tilbage, mens Guds folk besegles.

Jesus illustrerer altid afslutningen med begyndelsen, og den 26. februar 1993 detonerede islam fra det tredje Ve et lastbilbombeangreb i den underjordiske parkeringsgarage under Nordtårnet i World Trade Center. Eksplosionen forårsagede betydelig skade på bygningen, dræbte seks mennesker og sårede over tusind andre. Selv om angrebet ikke fik tårnene til at styrte sammen, var det en betydningsfuld terrorhandling på amerikansk jord og varslede begivenhederne den 11. september 2001.

Beseglingstiden begyndte den 11. september 2001, men den omfattede en forudgående advarsel otte år tidligere. Det islamiske angreb på Israel den 7. oktober 2023 er en forudgående advarsel om afslutningen på beseglingstiden. Den tredje vees profetiske kendetegn er blevet fastslået sammen med de to første veers profetiske kendetegn. I de indledende vers i Åbenbaringens niende kapitel illustreres beseglingen af de hundrede og fireogfyrre tusind.

Vi vil behandle dette emne i den næste artikel.

»Hvis sådanne scener som denne skal komme, sådanne frygtelige domme over en skyldig verden, hvor skal da tilflugtsstedet være for Guds folk? Hvordan skal de beskyttes, indtil harmsgløden er drevet over? Johannes ser naturens elementer — jordskælv, storm og politisk strid — fremstillet som holdt tilbage af fire engle. Disse vinde er under kontrol, indtil Gud giver ordet til at lade dem fare. Der er Guds menigheds sikkerhed. Guds engle udfører Hans befaling, idet de holder jordens vinde tilbage, for at vindene ikke skal blæse på jorden, ej heller på havet eller på noget træ, før Guds tjenere er blevet beseglet på deres pander. Den mægtige

engel ses stige op fra østen (eller solopgangen). Denne mægtigste af engle har i sin hånd den levende Guds segl, eller Hans, som alene kan give liv, som kan indskrive på panderne mærket eller indskriften, dem til hvem udødelighed, evigt liv, skal gives. Det er denne højeste engels røst, som havde myndighed til at befale de fire engle at holde de fire vinde i tømme, indtil dette værk var udført, og indtil han skulle give befalingen til at slippe dem løs.«

„De, som overvinder verden, kødet og djævelen, vil være de begunstigede, som skal modtage den levende Guds segl. De, hvis hænder ikke er rene, hvis hjerter ikke er rene, vil ikke have den levende Guds segl. De, som planlægger synd og udfører den, vil blive gået forbi. Kun de, som i deres holdning for Gud indtager stillingen som dem, der angrer og bekender deres synder på den store antitypiske forsoningsdag, vil blive anerkendt og mærket som værdige til Guds beskyttelse. Navnene på dem, som standhaftigt ser hen til og venter og våger for deres Frelsers tilsynekomst—mere alvorligt og længselsfuldt end de, der venter på morgenen—vil blive regnet blandt dem, som er beseglede. De, som, skønt de har hele sandhedens lys strålende over deres sjæle, burde have gerninger, der svarer til deres bekendte tro, men lades lokke af synden, rejser afguder i deres hjerter, fordærver deres sjæle for Gud og besmitter dem, der forener sig med dem i synd, vil få deres navne udslettet af livets bog og blive efterladt i midnattens mørke uden olie i deres kar sammen med deres lamper. ‘For eder, som frygte mit navn, skal retfærdighedens Sol oprinde med helbredelse under sine vinger.’“

"Denne besegling af Guds tjenere er den samme, som blev vist Ezekiel i et syn. Også Johannes havde været vidne til denne højst forbløffende åbenbaring. Han så havet og bølgerne bruse, og menneskers hjerter svigte dem af frygt. Han så jorden rokket, og bjergene ført ud i havets midte (hvilket bogstaveligt talt finder sted), dets vande bruse og oprøres, og bjergene skælve ved dets svulmen. Han fik vist plager, pest, hungersnød og død, der udførte deres frygtelige mission." Testimonies to Ministers, 445.